

CREDIȚA

Voi știți, desigur, cântecul acela vechi:

Crede numai, crede numai

Totul e posibil,

Crede numai!

Îmi pare rău pentru că nu avem spațiu
suficient în micuța noastră biserică. Ea cuprinde în jur de
200 de locuri, de
aceea oamenii trebuie să stea în picioare.

Mă voi grăbi să încep pentru că am făcut deja
comentarii. Rugămintea mea este ca Dumnezeu să vă dea lucrul
pentru care ați
venit și să vă umple inimile de bunătatea și îndurarea Sa,
deoarece cred că
aceasta este și voia Lui cea sfântă.

Primul lucru pe care vreau să vi-l spun, este
plecarea soriei Casey dintre noi. Deși era bătrână, cred că
mergea spre optzeci
de ani, ea venea în fiecare zi, prin ploaie și zăpadă, la
Biserica Dumnezeului
celui viu. Seara trecută am avut privilegiul de a mă afla în
apropierea ei,

chiar înainte de a pleca.

Eu am întrebat-o: „Mă cunoști?” dar nu știu dacă m-a cunoscut sau nu. Când am întrebat-o însă dacă îl cunoaște pe Isus, a dat din cap în semn că-L cunoaște. Apoi am avut bucuria de a vorbi cu copiii, nepoții și chiar strănepoții ei, și să le spun: „Aceasta este calea pe care trebuie să mergem cu toții.”

Da, noi toți trebuie să murim într-o zi, pentru că Biblia spune:

„...oamenilor

le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.”

(Evrei 9.27).

Fratele William Hall, care a fost păstor al bisericii baptiste din Milltown, și care s-a întors la Domnul într-una din adunările recente, a fost vindecat de Domnul, acum câțiva ani, de cancer.

Medicul din localitate, a făcut tot ce-a putut pentru el, dar când a fost dus la specialistul din New-Albany, acesta a spus că va muri. Când a auzit aceasta, soția lui m-a sunat și mi-a spus:

„Frate Billy, nu vrei să vii ca să te rogi pentru Will, deoarece este pe moarte din cauza cancerului.”

Imediat am plecat ca să-l vedem. Avea cancer la ficat și din cauza aceasta se umflase tare, iar pielea i se îngălbenise.

Fratele era inconștient, iar eu am întrebat dacă sunt de acord să-l chem pe medicul meu ca să-l vadă, pe doctorul Sam Adair.

Doctorul Sam mi-a spus: „Billy, tot ce putem face pentru el este să-l trimitem la Louisville, ca să fie văzut de un specialist renumit în cancer de acolo.” Așa se face că bolnavul a fost trimis acolo pentru o consultație. După consultație, specialistul l-a sunat pe doctorul Adair ca să-i transmită rezultatul, iar doctorul Adair m-a sunat pe mine și mi-a spus: „Billy, îmi pare rău, dar prietenul tău predicatorul, va fi mort în patru zile. Mai are de trăit numai patru zile pentru că ciroza i-a mâncat tot ficatul.”

Auzind aceasta, l-am întrebat pe doctorul Sam:

„Doctore, nu mai poți face chiar nimic pentru el?”

„Billy, nu este posibil să-i scoatem ficatul și să mai trăiască. Dacă este predicator, mă gândesc că ar trebui să fie pregătit pentru plecare, nu?”

„Da, cred că este pregătit.”

Mă simțeam foarte încurcat deoarece trebuia să mă duc să-i spun soției lui că Will Hall va muri în patru zile.

Familia Wright este aici între noi și a fost martoră alături de alți frați la această întâmplare. Deci m-am dus la d-na Hall și i-am spus că soțul ei va muri în patru zile, deoarece cancerul i-a mâncat ficatul, după care m-am întors acasă.

În dimineața următoare voiam să plec la vânătoare de veverițe, așa că m-am trezit devreme. Când mi-am luat pălăria și arma și am vrut să ies din cameră, am observat un măr care atârna în aer. Era cel mai oribil măr pe care l-am văzut vreodată. Privindu-l, m-am gândit: „Oare de ce l-o fi atârnat Meda pe perete?” Era putred și mâncat de viermi. Apoi am văzut că nu era prins cu nimic, ci atârna în aer. Atunci mi-am luat repede pălăria de pe cap și am îngenuncheat, ținând în mâna cealaltă arma.

Apoi am văzut încă un măr și încă unul, până când s-au încolonat cinci mere. După aceea, am văzut un alt măr, foarte mare, cu dungi roșii, care a venit jos, a tăiat celelalte mere în bucăți și le-a înghițit.

Văzând aceasta, mi-am zis: „Ce-o fi asta?”

Atunci a venit Îngerul Domnului, Cel a cărui fotografie o vedeți acolo, și mi-a spus: „Du-te și spune-i fratelui Hall: „Așa vorbește Domnul: tu nu vei muri!” El a fost bolnav cinci luni, dar în cinci zile va fi bine.”

L-am sunat imediat pe doctorul Adair și i-am spus: „Fratele Hall nu va muri, ci va trăi!”

„Billy”, mi-a răspuns el, „cum poate să mai trăiască, când ficatul lui este mâncat de cancer?”

„Nu știu, dar Domnul mi-a spus tocmai acum că el va trăi. Aceasta este tot ce știu.” Și el trăiește și astăzi.

Soția lui, care se apropia de șaptezeci și cinci sau optzeci de ani, a adormit în Domnul acum câteva zile în timp ce mă aflam în Kentucky. Dumnezeu să-i odihnească sufletul, și la fel pe cel al sorei Casey. Amândouă au fost în această biserică, și au avut părtășie cu noi.

Adevărul este că pentru fiecare om, fie că este tânăr sau bătrân, indiferent cât este de sănătos sau de puternic, vine o zi când trebuie să se întâlnească cu Dumnezeu, de aceea este

nevoie să ne
pregătim pentru acea zi.

Acum aş vrea să fac câteva remarci din
Cuvântul veşnic şi binecuvântat al lui Dumnezeu. Pentru
aceasta aş vrea să
citesc din Evanghelia după Marcu cap.11, după care voi vorbi
despre credinţă.

Deci **Marcu 11** începând cu **versetul**
20. Aş vrea să citesc din lexiconul grecesc original:

*„Dimineaţa, când treceau pe
lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini.*

*Petru şi-a adus aminte de cele
petrecute, şi a zis lui Isus: „Învăţătorule, uite că
smochinul, pe care l-ai
blestemat, s-a uscat.”*

*Isus a luat cuvântul, şi le-a
zis: „Aveţi credinţă în Dumnezeu!*

*Adevărat vă spun că, dacă va
zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te şi aruncă-te în
mare”, şi dacă nu se va îndoii în
inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul
cerut.”*

Ce făgăduinţă binecuvântată! „Credinţa în Dumnezeu.” Când

vorbești despre așa ceva, mulți oameni clatină din cap,
dar ar trebui să ne fie rușine
să spunem că nu avem credință în Dumnezeu.

Adevărul este că numai lașii mor, pentru că un
erou nu moare niciodată. Amintirea lui va dăinui datorită
faptelor lui mărețe.

Și de obicei oamenii care au credință, sunt
oamenii care au experiență. Experiența este aceea care aduce
credință.

Cred că acesta este motivul pentru care Isus a
spus în Ioan 3.3: „*Adevărat, adevărat îți
spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate **înțelege** (în
traducerea noastră, „vedea”) Împărăția lui Dumnezeu.*” Eu am
citit **înțelege**
din textul original. În traducerea împăratului Iacov, putem
citi: „nu va **vedea**
Împărăția lui Dumnezeu.”

Dar cuvântul „poate **vedea** Împărăția...”
nu înseamnă „a vedea cu ochii”, ci înseamnă „**a înțelege**”. Tu
nu poți
vedea Împărăția, ci trebuie s-o înțelegi.

Deci Isus a spus că dacă un om nu este născut
din nou, în primul rând nu poate **înțelege** Împărăția lui
Dumnezeu.

Desigur. Înseamnă că înainte ca credința să

poată realiza ceva, este nevoie de o experiență. Acesta este motivul pentru care se cuvine ca oamenii să fie mai întâi salvați.

În felul acesta, ei vin la Dumnezeu și au o experiență de mântuire înainte ca să se apropie de El pentru vindecare. Așa este corect; și dacă credeți, aceasta va face minuni.

Noi am folosit întotdeauna pentru exemplificare, întâmplări din istoria poporului Israel – când poporul era în primejdie.

Și iată că între Israel și filistenii, a început un război, iar oștirea Israelului s-a adunat toată după coama unui deal. Totul era pregătit pentru luptă, dar niciun om nu avea curaj să treacă pe partea cealaltă a dealului, deoarece dușmanul avea un mare luptător în rândurile lui.

Da, așa a fost atunci și așa este și astăzi, deoarece întotdeauna când poporul lui Dumnezeu începe să facă ceva, și dușmanul are un luptător pe care vi-l pune în față.

Și acel uriaș, un urmaș al uriașului preistoric (din Eden), acel gigant, stătea acolo cu niște degete lungi de 14 inch. Avea șase coți și o palmă înălțime, iar în mână ținea o

suliță care
cântărea șase sute de sicli de fier. El venea în fiecare
dimineață și în
fiecare seară și îi provoca pe bărbații lui Israel ca să
meargă să se lupte cu
el.

Acesta este felul de a proceda al dușmanului
când crede că problema este în mâna lui, când crede că este
mai puternic. El nu
procedează așa când este biruit de credință. Da, el procedează
așa numai atunci
când știe că ți-e frică. Când Satana are sulița deasupra
voastră, biserica nu
poate înainta.

Logic, singurul bărbat capabil să lupte cu
uriașul Goliat, era Saul, și aceasta pentru că mai întâi de
toate era un
războinic bine instruit. El cunoștea bine tactica de luptă,
știa cum să evite
sulița și cum să pareze loviturile cu scutul. În al doilea
rând, el era cu un
cap mai înalt decât oricare alt bărbat din oștirea sa și era
un bun conducător.

Astăzi putem găsi foarte mulți bărbați ca
Saul, printre cei care merg la biserică. Unii dintre ei sunt
foarte antrenați
în școlile teologice, dar au cea mai mică credință în
Dumnezeu. Ei au Ph.D și
D.D. așa că încearcă să explice... sau încearcă să fugă ori de
câte ori sunt
puși față în față cu Cuvântul lui Dumnezeu, încercând să-L

explice altfel decât
este în realitate.

Adevărul este că toată școlarizarea teologică
și tot antrenamentul doctrinar, nu ne vor aduce niciodată în
poziția de a-l
înfrunța pe dușman. Pentru a-l birui, este nevoie de credință
și numai de
credință.

Și așa cum acel uriaș trufaș stătea și se
lăuda în fața poporului lui Dumnezeu, tot așa stau și acești
mari teologi bine
antrenați în arta războiului, dar fără niciun fel de
experiență cu Dumnezeu.

O, este atât de trist să vezi bărbați și femei
care au trăit multă vreme în Biserică și cunosc Biblia bine,
dar care n-au avut
încă nici o experiență cu Dumnezeu. Ceea ce ne trebuie nouă,
este să ne
întoarcem la experiențele trăite din inimă, ca să știm în cine
am crezut. Nici
nu avem nevoie de ceea ce au scris alții, ci avem nevoie de o
experiență reală
și personală cu Dumnezeul cel viu care trăiește și astăzi.

Dar acolo, în mijlocul lor, Dumnezeu avea un
băiat tare necioplit, care se numea David. El păstorea oile
tatălui său, dar
între timp, căpătase ceva experiență. Și într-o zi, Tatăl său
l-a trimis acolo
unde era armata lui Israel, ca să ducă ceva merinde fraților

săi – pâine,
stafide și grâu prăjit. Și iată că în timp ce se afla acolo,
David l-a văzut pe
acel uriaș trufaș în fața Israelului și lăudându-se.

David nu participase niciodată la război. Mai
întâi pentru că era doar un copilandru, iar apoi pentru că era
cam necioplit.
El nu ținuse niciodată în mână o sabie și nu știa nimic despre
instrucție sau
despre disciplina militară.

Totuși era un lucru pe care-l cunoștea și
acesta era Dumnezeu. Da, acesta este cel mai important lucru!

David știa în cine trebuie să creadă, așa că
atunci când uriașul a provocat poporul Domnului, el știa ce
este bine și ce e
rău.

Uneori se pare că noi, cei care mergem la
biserică, nu prea avem înțelepciune duhovnicească ca să facem
diferența,
deosebirea. Și dacă n-o avem, ne purtăm ca atare.

Dar David știa ce este bine și ce este rău. El
știa că este rău ca acei filistenii să insulte oștirea
Dumnezeului celui viu.
Acesta este motivul pentru care a spus:

„Cine

este Filisteanul acesta, acest netăiat împrejur, ca să ocărăscă oștirea Dumnezeului celui viu?" (1 Samuel 17.26b).

Ce mustrare pentru o oștire instruită!

Ce mustrare este astăzi o spălătoreasă care abia știe să citească, dar care poate sta în fața unui teolog bine instruit care spune că zilele minunilor au trecut, și-l înfruntă sunând: „Odată am fost infirmă, dar acum sunt vindecată!” poate că ea nu cunoaște toate intrările și ieșirile teologiei, dar îl cunoaște pe Dumnezeu – și de fapt aceasta este totul.

Și tinerele David, cu bunda lui din piei de oi pe spate, a pășit în față și i-a făcut de rușine pe acei bărbați instruiți, spunând: „Cum este posibil să-l lăsați pe acel netăiat împrejur să ocărăscă oștirea Domnului? Mă voi duce eu însumi și mă voi lupta cu el!”

O, îmi place atât de mult spiritul curajos al lui David!

Dar Saul a încercat să-l educe și l-a îmbrăcat cu haina ecleziastică. Lui David nu i-a plăcut însă, așa că a spus: „Luați aceasta de pe mine! Eu nu știu vorbi ca voi, nici nu cunosc

teologia voastră,
așa că vreau să mă lăsați să merg la luptă cu Acela cu care am
avut
experiență.”

Cu câțva timp în urmă, un individ mi-a zis:
„Frate Branham, tu predici degeaba despre vindecarea divină,
pentru că nu mai
există așa ceva!”

„Aici este o problemă, frate!” i-am răspuns
eu. „Tu nu ai găsit-o în locul în care mergi, dar la mine ai
ajuns prea târziu
ca să mă poți convinge că nu există. Noi am găsit-o deja și am
mărturisit în
jurul lumii despre marea trezire a revărsării Duhului Sfânt
care a adus cu sine
semne mari și minuni, ca să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu,
în aceste zile
din urmă.”

Atunci individul mi-a arăta o mulțime de
diplome pe care le primise în timp, și mi-a spus: „Privește
aici! Eu știu în
cine am crezut!”

Saul nu știa nimic despre El, chiar dacă
mergea la biserică în fiecare Sabat, și făcea toate acele
lucruri pe care le
cerea religia. El nu avusese însă niciodată experiență cu El.

Și ce s-a întâmplat? David i-a spus: „Când pășteam oile

tatălui meu prin pășunile
înverzite și le duceam la apele limpezi, am învățat că există
un Dumnezeu care
a făcut cerurile și pământul. Dacă se întâmpla să vină vreun
leu sau vreun urs
și să-mi ia vreo oaie din turmă, alergam după el, și-i
smulgeam oaia din gură.
Dacă se ridica împotriva mea îl apucam de falcă, îl loveam,
și-l omoram.”

Apoi a continuat:

„Domnul,
care m-a izbăvit din gheara leului, și din laba ursului, mă va
izbăvi și din
mâna acestui Filistean.” (1Samuel 17.34-35,37). Cu siguranță
David știa
despre ce vorbește. El avea credință în Dumnezeu pentru că
avusese experiență
cu El. Astfel el știa că Cel ce-i dăduse acea experiență, îl
va purta spre
biruință.

Și câțiva ani mai târziu, când a devenit
împăratul lui Israel (nu-i de mirare că a ajuns împărat,
deoarece era un mare
luptător), a avut o dorință – să construiască o casă Domnului.
În noaptea
următoare, cuvântul Domnului i-a vorbit prorocului Natan și i-
a zis:

„Acum să
spui robului Meu David: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Te-am
luat de la
pășune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste

Israel;

am

fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut numele mare ca numele celor mari de pe pământ.” (2Samuel 7.8-9).

Cum a văzut Dumnezeu sinceritatea credinței lui David după o experiență pe care o avusese cu Cel ce era Dumnezeul cel viu!

Cum a fost cu Avraam, după ce L-a văzut pe Cel ce era nevăzut? Da, după ce L-a întâlnit pe Dumnezeu și a avut o experiență cu El vorbindu-i gură către gură, s-a încrezut pe deplin în cel „care cheamă lucrurile ce nu sunt, ca și cum ar fi.” De ce aceasta? Pentru că a avut o experiență cu El; pentru că a vorbit cu Dumnezeu față în față.

Aceasta ne trebuie și nouă, fraților, o experiență personală cu Dumnezeu.

Priviți-l pe Moise, care avusese patruzeci de ani de instrucție religioasă și de pregătire militară, astfel că știa cum să conducă națiunea și cum să cucerească alte popoare. Dar ce a făcut Dumnezeu? În timp de alți patruzeci de ani, a scos toate aceste lucruri din el.

Și iată că într-o zi, acolo afară, în pustie, s-a trezit față în față cu Dumnezeu, care i s-a arătat într-un rug aprins. Acea experiență de cinci minute a realizat în Moise mai mult decât toți cei 80 de ani de pregătire.

Mai înainte, el fusese un laș, dar după întâlnirea cu Dumnezeu, ar fi dorit să aibă o mie de vieți ca să le dea pentru Hristos. Vedeți, acum era gata de plecare. Nu mai era nimic să-l oprească, chiar dacă educația sa multă nu-i mai era de folos. El nu putea lupta cu arme pentru că nu avea nici măcar o sabie și nu avea niciun luptător care să-l urmeze.

Cu toate acestea, Moise avea **ceva**; el se întâlnise față în față cu Dumnezeu; el avusese o experiență în urma căreia oștirea cerească a îngerilor din veșnicie stătea în spatele lui. Și eu cred că atunci când a pornit spre Egipt împreună cu soția sa călare pe un măgar, avea alături de el, pe acel drum plin de praf, de zece mii de ori zece mii de îngeri. De ce? Pentru că avusese o experiență.

Altădată, mulți ani mai târziu, acolo jos în cetatea Dotan era un proroc. Și în timpul nopții, când profetul dormea, o mare armată siriană a înconjurat cetatea. Slujitorul profetului, Ghehazi, când a

văzut acea oștire puternică, a alergat la Elisei și i-a spus:
„Ah, domnul meu,
cum vom face?” deoarece el nu trăise nici o experiență cu
Dumnezeu.

Dar ce a făcut Elisei? El nu a tremurat și nu
s-a temut deloc.

Vedeți? Putea să aibă cancer; putea să aibă
tuberculoză; putea să aibă congestie sau orice altceva – nimic
nu putea să-l
facă să tremure pe bătrânul proroc.

El a privit liniștit spre Ghehazi și i-a
răspuns: *„Nu te teme, căci mai mulți sunt
cei cu noi decât cei cu ei.”* (2Împărați 6.16).

„Dar eu nu te văd decât pe tine.”, a spus
Ghehazi.

Atunci Elisei s-a rugat Domnului și a zis: *„Doamne, deschide-i
ochii să vadă.”*
(2Împărați 6.17). *„Și Domnul a deschis
ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de
cară de foc
împrejurul lui Elisei.”*

Vedeți? El a avut o experiență cu Dumnezeu,
așa că nu a mai avut nici o îndoială în mintea sa.

Samson a omorât o mie de filisteneni cu o falcă de măgar și aceasta pentru că a avut o experiență cu Dumnezeu cel viu; pentru că fusese născut din nou. El era un nazireu (închinat Domnului), așa că era pe deplin încredințat că Dumnezeu cel adevărat este cu el.

Și Filip a avut o experiență, deoarece a văzut lucrurile pe care le-a făcut Isus. Astfel, el s-a dus la Natanael și i-a spus:

„Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, și prorocii: pe Isus din Nazaret...” (Ioan 1.45).

Natanael, care era un evreu adevărat, a răspuns neîncrezător: *„Poate ieși ceva bun din Nazaret?”* (v. 46).

„Vino și vezi.”, i-a răspuns Filip.

De ce i-a spus aceasta? Pentru că el fusese cu Isus și știa că acel Om era deosebit de toți ceilalți și că în fața Lui, toți diavolii se prăbușeau învinși.

O, ascultați cu atenție! Și în timp ce se îndreptau spre locul unde era Isus, Filip a început să-i povestească lui

Natanael:

„În timp ce eram acolo, a venit Petru, pe care Isus nu-l văzuse niciodată până atunci. Dar când a ajuns în fața Lui, i-a spus:

„Tu ești Simon, fiul lui Iona.” Da, El știa atât numele lui Petru cât și pe al tatălui său.”

Auzind aceste cuvinte, Natanael nu putea să le creadă, dar Filip, care știa că așa e pentru că fusese cu Isus, și avusese o experiență, știa cum să procedeze ca să-l convingă.

Așa se face că pe când a ajuns în prezența lui Isus, Domnul i-a spus:

„Iată cu adevărat un Israelit în care nu este vicleșug.” (v. 47).
Mirat, Natanael a răspuns: *„De unde mă cunoști?”* Și atunci Isus i-a zis: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* (v. 47).

Păi asta era ceva uimitor! Cum îl putuse vedea Isus?

Vedeți? Filip a știut cum să-l convingă pe

Natanael să meargă în prezența lui Isus, ca să aibă o experiență cu El.

Voi știți că trăirea cu Isus vă dă o experiență? Iar o experiență cu El aduce credința. Deci credința trece prin experiența cu El. Cum? Trăind în apropierea Lui, ascultând Cuvântul Lui, tu primești credință. De ce? Pentru că ai o experiență. Vedeți? Credința vine prin experiență.

Vedeți? Natanael a început să vorbească cu Iisus, și El i-a spus ce s-a întâmplat în grădină, cine este, de unde vine, și toate celelalte lucruri.

O, binecuvântat să fie Numele Domnului

Auzind acele lucruri, Natanael a trăit o experiență, i s-a întâmplat un miracol, așa că a căzut la picioarele lui Isus și i-a zis:

*„Rabi,
Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”* (v. 49).

Dar vedeți? Mai întâi a fost nevoie de o experiență. Natanael a putut să creadă în Isus numai după ce Dumnezeu S-a manifestat în fața lui.

Da, acesta este procedeul lui Dumnezeu.

Femeia despre care a citit fratele Neville în seara aceasta, stătea la fântâna Samariei. Ea era samariteancă și fusese învățată că va veni Mesia, care va face semne și minuni. Și când a vrut să scoată apă, Isus i-a zis:

„Dă-Mi să beau!” (Ioan 4.7). Uimită, femeia i-a răspuns: *„Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?”* (v. 9).

Și conversația a continuat până când El i-a spus care este problema ei. Mai întâi, femeia s-a mirat că El, un evreu, vorbește cu ea, dar apoi Isus i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici.”

Femeia I-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.”

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat.” (v.16-18).

Ea mergea la o

biserică rece și formală, dar când L-a auzit spunând aceste cuvinte, a zis:

„Doamne, văd că ești proroc.”

„Știu că are să vină Mesia, (căruia I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.” (v. 19,25).

Și ce i-a răspuns
Isus? *„Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” (v. 26).*

O, ce experiență!

Ce a făcut femeia
când a auzit acele lucruri? Și-a lăsat găleata și a fugit în
cetate ca să spună tuturor experiența pe care o avusese și
care o convinsese că
Iisus era Fiul Dumnezeului celui viu.

De ce aceasta? Pentru
că a văzut puterea pe care o posedea, și prin care a putut să-i
spună cine era
și ce a făcut. Da, El a făcut o minune, spunându-i păcatele
ascunse și tot ce a
făcut până atunci.

Aceasta a făcut-o să
alerge în cetate și să spună tuturor: *„Veniți de vedeți un om,*

care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?" (v. 29).

Priviți un al
exemplu: Era o femeie care avea o scurgere de sânge. Ea a umblat pe la mulți medici și a făcut tot ce s-a putut ca să se facă bine, dar totul a fost zadarnic. Dar într-o zi, când Isus trecea prin cetate, femeia și-a făcut loc prin mulțime și s-a atins de haina lui Isus, deoarece era încredințată că dacă face aceasta, va fi vindecată.

Da, „credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.” (Romani 10.17).

Ea a insistat pentru că credința vine prin auzire. Și în clipa când a reușit să-și îndeplinească planul, și-a zis: „Acum sunt mulțumită, pentru că am reușit să-L ating!” Și a rămas în mulțime, încredințată că va fi vindecată.

O, și oamenii din zilele noastre ar putea obține acest lucru dacă ar crede.

Dar în clipa când L-a atins, Isus S-a întors și a întrebat: „Cine s-a atins de Mine?” (Luca 8.45).

Pentru că toți
tăgăduiau că L-ar fi atins, Petru a zis: „Învățătorule,
noroadele Te împresoară și Te
îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine?”

*Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit
că a
ieșit din Mine o putere.” (v. 45-46).*

Atunci Isus a privit atent prin mulțime și a văzut-o pe femeia
care
s-a apropiat de El tremurând. Femeia a povestit apoi tot ce s-
a întâmplat și cum a fost vindecată de boala pe care
o avusese.

Vedeți? Femeia a avut o experiență în urmă căreia a fost
vindecată. Și experiența ei nu a fost cu un om,
ci cu Dumnezeu cel Atotputernic. Desigur...

Dar cum a fost cu cei o sută douăzeci de ucenici care stăteau
plini de
frică, încuiați în camera de sus, de teama iudeilor? O, ei se
temeau de evrei, dar când Dumnezeu a venit peste ei și i-a
botezat cu Duhul
Sfânt și cu foc, nu au mai avut nici o teamă, ci au ieșit pe
stradă plini de îndrăzneală.

O, și iată-l pe Petru, pe bărbatul care cu numai câteva zile
în urmă se lepădase de trei ori de Isus, jurând
chiar că nu-L cunoaște, vorbind plin de îndrăzneală poporului
care se adunase în jurul lor:

El le-a zis: „*Bărbați Iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele!*”

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel.” (Fapte 2.14-16). Desigur, el a putut vorbi în felul acesta numai după ce a avut o experiență.

Ca să poți avea o experiență, este nevoie să crezi, dar cea care aduce rezultatul, este experiența. Da, cu siguranță așa este.

Și vă rog să priviți și ceea ce s-a întâmplat în Marcu 11. Într-o zi, când mergea spre Ierusalim însoțit de ucenicii Săi, Isus a flămânzit, așa că a mers spre un smochin care se afla în apropierea locului pe unde trecea, cu gândul să mănânce din rodul lui, dar nu a găsit nimic pentru că nu sosise încă vremea smochinelor. Supărat pentru aceasta, El a zis:

„În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” (Marcu 11.14).

Ucenicii au auzit cuvintele Domnului, dar nu au văzut nimic deosebit

la copac. Nu se vedea nicio urmare a acelor cuvinte.

Aici am vrut să ajung: la faptul că **nu s-a văzut niciun rezultat imediat.**

Ce spusese Isus? „*În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!*”

În ziua următoare, cam la 24 de ore de la cele relatate mai sus, ucenicii au trecut din nou pe lângă smochin și l-au văzut uscat.

Atunci Petru a privit spre Isus și i-a zis: „*Învățătorule, uite că smochinul, pe care l-ai blestemat, s-a uscat.*” (v. 21).

Priviți ce a răspuns Isus: „*Aveți credință în Dumnezeu!*” (v. 22).

Vedeți? Mai întâi, El le-a arătat puterea Sa. Da, le-a arătat pe smochin ce poate face. De ce aceasta? Pentru că știa că Tatăl îi dă orice cere, deoarece credea că a și primit. Acesta este motivul pentru care le-a spus ucenicilor: „*Aveți credință în Dumnezeu!*”

Și apoi a continuat: „*Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în*

mare" și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut." (v. 23).

Ați înțeles?

Poate că credința ta nu poate muta un munte de la loc, ci doar un grăunte de nisip. Totuși, chiar și acest lucru a fost văzut mai dinainte de Dumnezeu.

Astfel, dacă în seara aceasta poți să crezi că oricare ar fi necazul tău, El îl poate rezolva prin credință, vei primi ceea ce ceri. Ai credință în Dumnezeu!

Mai întâi, este nevoie ca Dumnezeu să dovedească, să arate că este același Domn și Dumnezeu! Da, El este și astăzi același IahVeh puternic, iar Isus a spus:

„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...” (Ioan 14.12).

Acum, câți dintre cei care sunteți gata să vă aliniați în rândul de rugăciune, puteți să spuneți: „Dacă L-aș vedea pe Domnul Isus Hristos făcând aceleași lucruri, aceleași minuni și semne pe care le-a făcut când a fost pe pământ, L-aș accepta

în inima mea și așa crede în El. Atunci tot ce este greșit în mine ar fi pus în ordine, iar Domnul îmi va da ceea ce cer!”?

Veți crede în El? Vreți să vă ridicați mâinile spre El și să spuneți: „Dumnezeule, cred din toată inima mea!”

indiferent care vă este problema?

Acum vreau să știți un lucru și anume, că niciun om nu vă poate

vindeca, deoarece vindecarea este un „produs finit” al lui Dumnezeu. Dacă vreun

om sau un medic spune că el vă poate vindeca, este un înșelător; vă minte, deoarece există un singur

Vindecător și acesta este Dumnezeu.

Un medic poate să vă dea medicamente. Ce fac ele? Distrug microbii

care vă invadează trupul, dar nu pot să vă vindece. Astfel, știința medicală

folosește diferite otrăvuri pe care vi le administrează ca medicamente, ca să

distrugă anumiți germeni, dar care nu fac niciun rău

organismului vostru. Aceasta o face știința. Aceasta este medicina. Ea ucide

germenul care vă face rău, dar nu vă atacă și pe voi. Dacă un om abuzează de

aceste medicamente, ele pot să-l ucidă și pe el, nu numai microbul de boală.

Acesta este motivul pentru care aceste medicamente se pot lua numai după sfatul

medicului. (De exemplu penicilina poate ucide un om, dacă nu este luată cum

trebuie, și la fel celelalte antibiotice.)

Acum, un medic poate îndepărta un organ bolnav, poate să pună la loc un os rupt, dar nu poate vindeca. Dumnezeu este singurul care poate vindeca.

Dumnezeu este Cel care face vindecarea; El e acela care înmulțește celulele din trupul tău; El este singurul care poate face să crească la loc un organ care a fost scos de medic. Dumnezeu este singurul Vindecător.

Isus ne-a promis că ne va vindeca. Astfel El a spus: „*Orice veți cere în Numele Meu, voi face...*” (Ioan 14.13).

Și: „*orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*” (Marcu 11.24).

Vedeți? Este al vostru, vă aparține.

Acum, când a fost pe pământ și a făcut acele lucrări mărețe, Fiul nu a făcut niciun pas, nici o vindecare, fără ca mai întâi să Îi fie arătat de Tatăl:

„*Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.*” (Ioan 5.19).

Câți din voi știu că acest lucru este scris în Biblie? Ați citit vreodată acest verset?
(Amin).

Acum priviți. Când a fost pe acest pământ, El mergea într-un oraș. Toți cei care credeau în El, erau vindecați și salvați. De acolo pleca în altă parte și se întâmpla același lucru.

Dar ce s-a întâmplat când a mers în orașul Său? El a mers acolo și a făcut aceleași lucrări pe care le-a făcut și în celelalte orașe. Oamenii au spus: *„De unde are El înțelepciunea și minunile acestea? Oare nu este El fiul tâmplarului?”* (Matei 13.54-55). Da, noi Îl cunoaștem, știm cine este!” și Biblia spune că *„n-a făcut multe minuni în locul acela, din pricina necredinței lor.”* (v. 58).

Acum priviți. Jeffersonville este orașul meu, dar aici am avut lupta cea mai grea cu necredința, din toată viața mea.

Eu am fost printre hotențoții din Africa, printre vracii din India, etc., dar nicăieri nu am fost nevoit să lupt atât de mult împotriva necredinței, ca să-L aduc pe Duhul Sfânt în adunare, cum m-am luptat în orașul meu. Acesta este adevărul. De ce se întâmplă așa? Nu pentru că nu m-ar iubi oamenii, ci pentru că Biblia este adevărată. Iar ea a spus: *„Nicăieri nu este prețuit un proroc mai puțin decât în patria și în casa Lui.”* (Matei 13.57).

Așa trebuie să fie.

Acum să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

O, binecuvântatul nostru Domn, Tu care ai făcut cerurile și pământul, cu propriile Tale mâini. Te rugăm să fii bun și îndurător cu noi și să ne ierți păcatele și greșelile. Te rog să Te înduri de cei care sunt bolnavi și săraci.

Iartă orice păcat din mijlocul nostru, deoarece în următoarele minute, se va dovedi dacă Cuvântul Tău este sau nu adevărul; se va dovedi dacă Tu ești încă Același Dumnezeu sau nu.

O, Doamne, eu am predicat Cuvântul Tău, fiind pe deplin încredințat că Tu ești Același, de aceea știu că trebuie să se întâmple ceva. Tu trebuie să dovedești că ești viu și că ești Același, pentru că altfel oamenii au dreptul să spună: „Mai întâi vreau să văd!”

O, Doamne, noi am venit în lume prin minciună și așa cum spune David în Psalmul 51.5: *„Iată că sunt născut în nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea.”* Credem însă că Tu, care ești Dumnezeu cel plin de îndurare Te vei îndura și de noi și ne vei ajuta. Te rog pentru fiecare individ în parte, să lași ca Duhul Tău să se odihnească peste

ei, iertând păcatele săvârșite și căile greșite pe care am umblat.

O, Tată, în Cuvântul Tău cel sfânt este scris ceea ce au spus buzele singurului nostru Mântuitor și Domn, și anume că „*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” (Ioan 14.12).

Și: „*încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.*” (v. 19).

„*...pentru că voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” (Matei 28.20).

Tu ai spus că cei necredincioși nu te vor mai vedea după ce vei părăsi pământul, dar sămânța credincioasă a lui Avraam, care crede în Tine, Te va vedea în puterea și manifestarea Ta, în fiecare generație. Noi credem aceasta, Doamne. Noi credem că trăim în zilele din urmă a harului pentru neamuri, și că totul se apropie de sfârșit.

O, Tu faci aceste lucruri mărețe, pentru ca neamurile să nu poată avea nici o scuză. Astfel, Te-ai lăsat fotografiat de noi, ca marele Stâlp de foc ce a condus odinioară Israelul. Ce lucru măreț să Te putem vedea pe Tine! Chiar și lumea științifică a trebuit să recunoască acest mare adevăr.

Și mă gândesc că
atunci când vedem Duhul Tău venind printre noi și
descoperindu-Se, făcând
aceleași lucruri pe care le-a făcut și în biserica primară, ne
obligă să
recunoaștem că Tu ești cu adevărat viu și lucrător.

Ajută-ne în seara aceasta, Doamne. Noi Îți suntem obligați
pentru
veșnicie. Noi stăm cu capetele plecate spre țărâna din care
ne-ai luat și
suntem conștienți că suntem pe drumul acesta scurt de
pregătire pentru
sufletele noastre. O, îndură-Te de noi!

O, Doamne, anii mei trec și nu știu cât mai am de stat aici,
dar Te rog
să-mi dai experiențe mari, mai mari decât cele de până acum,
dacă este cu
putință, pentru ca oamenii să poată vedea și să poată
experimenta Cuvântul Tău
cel viu, care este o parte din tine!

Fă ca nici o persoană din locul acesta să nu se poată scuza în
fața Ta,
dacă-Ți întoarce spatele. Îndură-Te de noi! Mântuiește
sufletele pierdute și
vindecă bolnavii, căci o cerem în Numele Fiului Tău Isus
Hristos, Mântuitorul
nostru. Amin.

Vă mulțumesc pentru atenția cu care m-ați ascultat. Știu că v-
am ținut

cam mult, dar eu iubesc mult acest Cuvânt, pentru că m-am născut în El și doresc ca atunci când voi muri, să fiu găsit în El; pentru că există un singur loc în care vreau să ajung, și acesta este Acasă la Domnul.

Mă gândesc că dacă aș avea 20 de vieți, sau chiar 100 dacă ar fi, le-aș trăi pe toate numai pentru Domnul Isus, și chiar dacă nu ar fi un cer unde să mă duc, totuși dorința mea ar fi aceeași: să-L slujesc pe Domnul Isus, pentru pacea și mulțumirea pe care o am prin faptul că știu că El este viu. Și eu știu că dacă trăiește El, voi trăi și eu.

Dacă în seara aceasta, când stau în fața voastră, v-aș spune că am putere să vindec pe cineva, voi ați ști imediat că sunt un mincinos și un înșelător, deoarece noi nu putem vindeca; niciun om nu are putere de vindecare.

Noi putem fi salvați într-un singur fel: prin credința în Isus Hristos care a făcut lucrarea de salvare. De ce? Pentru că Isus vine acumă jos ca să vă salveze? Nu, ci pentru că El te-a salvat atunci când a murit pentru tine la Calvar. Atunci s-a încheiat întregul plan de salvare și de vindecare! Ceea ce se întâmplă acum, este că tu personal crezi că Dumnezeuul cel viu ți-a dat atunci aceste lucruri în posesia cărora intri.

Eu am stat în fața mahomedanilor, ținând într-o mână Coranul, iar în cealaltă Biblia, și le-am spus: „Una dintre aceste două cărți este adevărată, iar cealaltă este greșită!”

Indiferent ce susține un om, dacă nu poate dovedi că acela este adevărul, e un mincinos. Și dacă Isus Hristos a făgăduit că biserica Sa va face aceleași lucruri pe care le-a făcut El, iar ea nu poate dovedi ce spune, înseamnă că undeva este ceva greșit.

Dacă însă Cuvântul Său este legitimat, nimeni nu se va mai putea scuza.

Așa este. El este obligat să-Și țină Cuvântul, iar voi sunteți obligați față de El; voi nu vă mai aparțineți vouă înșivă, deoarece El a murit pentru răscumpărarea voastră. Acesta este motivul pentru care El așteaptă să vă întoarceți la Cel ce v-a salvat.

Dacă aș putea, eu aș vindeca fiecare persoană bolnavă din locul acesta, dar nu pot. Singura cale prin care un slujitor vă poate ajuta, este să predice Cuvântul, deoarece credința vine prin auzirea Cuvântului.

Și tot Cuvântul ne spune că în biserica lui Dumnezeu vor fi toate slujbele: „*Apostoli* (care sunt

misionari), apoi proroci, apoi învățători, evangheliști și păstori”, precum și diferite daruri care dovedesc prezența Sa. (Efeseni 4.11).

Acum, poate că printre noi sunt și străini. Eu nu-i cunosc pe toți cei ce vin aici, deși acesta este primul meu tabernacol. Dacă sunt și străini, aș vrea să întrebăți pe orice om credincios din orașul acesta, dacă s-a întâmplat o singură dată ca o vedenie din cele pe care mi le-a dat Domnul, să se fi dovedit greșită? Acesta este Dumnezeu, vedeți? El este același Dumnezeu care S-a arătat acolo la râu cu mulți ani în urmă, în timp ce botezam sufletele care s-au întors la Domnul, în urma primei treziri pe care o ținusem. Acolo a venit Îngerul Domnului într-o lumină puternică și s-a oprit deasupra noastră.

Atunci El a spus: „Acest mesaj va merge în jurul lumii și va începe o trezire adevărată care va cuprinde fiecare națiune, chiar înaintea cele de-a doua veniri a lui Hristos!”

Și Roy Davis, cel care m-a ordonat în biserica baptistă (mulți dintre voi îl cunoașteți), a venit și mi-a spus că am avut un coșmar: „0”, spunea el, „cum crezi că tu, un om cu șapte clase, vei putea predica în fața împăraților și monarhilor acestei lumi?”

O, nici eu nu știam cum se va face aceasta, dar pentru că Dumnezeu îmi spusese acele cuvinte, le-am crezut. În felul acesta, El mi-a îngăduit să trăiesc împlinirea cuvintelor Sale, astfel încât, focul trezirii Lui arde pe fiecare deal în jurul lumii, dovedind că venirea Domnului este foarte aproape.

Astăzi este printre noi un mare alergător pentru Evanghelie – Billy Graham -, care merge așa cum a mers Ioan Botezătorul, arând terenul și înfigând toporul la rădăcina pomilor, fără să facă nici o minune; doar predicând Cuvântul.

Imediat după el a venit însă Domnul Isus, nu ca un mare predicator, dar făcând semne și minuni și spunând:

„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea.” (Ioan 10.37-38).

Tot El a spus: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* (Ioan 5.19).

Și ce a făcut El? I-a spus femeii de la fântână păcatele ei; lui Natanael i-a spus ce a făcut înainte ca să-l cheme Filip; lui Petru i-a spus cum îl cheamă; femeii cu scurgerea de sânge i-a spus necazul ei, etc.

Și ce-a mai spus? Că: *„cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

Și Cuvântul spune că o femeie s-a atins de haina Lui și El a slăbit în putere. Nimeni altcineva nu s-a atins de El din câte știu eu. Acesta este singurul loc din Biblie care spune așa ceva.

Acum însă, noi vedem cum Cuvântul Lui se împlinește întocmai. De ce? Pentru că El a spus în Cuvântul Său: *„...ba încă vor face altele mai mari decât acestea...”*

El a murit pentru păcatele noastre, dar S-a ridicat din nou și în seara aceasta este viu.

Și El a spus: *„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.”* (Ioan 15.5). Vița nu poartă roadele, ci ea dă naștere la mlădițe. Ele sunt acelea care poartă roadele. Acum, El nu

are alte mâini,
decât pe ale tale și pe ale mele; nu are alți ochi, decât pe
ai tăi și pe ai mei, și aceasta pentru că S-a
întors între noi în Duh.

Stâlpul de foc care a condus copiii lui Israel, era Îngerul
Domnului,
Isus Hristos. Așa spune Biblia și orice cititor al Bibliei
știe aceasta. El
spunea:

*„Eu vin de la Dumnezeu și Mă duc
la Dumnezeu.”* Și așa a fost. (Ioan 13.3).

Acum cineva spune: „El S-a întors în acel Stâlp de foc?”

Desigur. Așa spune Biblia. Bineînțeles.

La câțva timp de la înviere, Pavel s-a întâlnit cu El pe
drumul
Damascului. Acolo, El a venit în aceeași lumină strălucitoare,
ca în trecut și
l-a orbit pe Pavel. Și Cuvântul spune că niciunul din cei
prezenți nu a văzut
Lumina aceea în afară de Pavel. Vedeți, a fost o realitate
pentru unii, în timp
ce alții au trecut pe lângă ea.

Și eu știu din experiență, că același Domn Isus, nu stă mai
departe de
două picioare de aici, chiar acum. Așa este. Vedenia vine și

tu o vezi.

Și lumina aceea era atât de strălucitoare încât l-a orbit pe Pavel.

Văzând-o, a spus:

„Cine ești, Doamne?” deoarece o Voce l-a întrebat din acea lumină: *„Saul, Saul, pentru ce Mă prigonești?”* după care i-a zis: *„Eu sunt Isus!”* (Fapte 9.4-5). Lumina.

Acum, în zilele din urmă, El este aici, făcând aceleași lucruri și aducând la suprafață aceleași roade. Duhul Său va aduce de fiecare dată aceleași roade la suprafață, și o va face și în seara aceasta printre noi. El trebuie s-o facă pentru că așa a făgăduit.

Noi nu mai bâjbâim prin întuneric și nu mai putem să gândim altfel decât este scris deoarece vedem toate aceste lucruri împlinindu-se. Dar ce a spus Isus despre cei necredincioși?

„Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți vedea cu ochii voștri și nu veți vedea.” (Matei 13.14).

Chiar dacă Domnul a făcut atât de multe minuni sub ochii lor,

tot nu pot
să-L creadă.

Înțelegeți ce vreau să spun? Treziți-vă repede. Chiar acum!

Dacă Domnul Isus va face lucrurile pe care le-a făgăduit,
înseamnă că
este Același ieri, azi și în veci. Fie ca El să facă aceasta!
Dacă ne va
asculta, Îi vom fi plini de recunoștință.

Să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, acum
totul este
în mâinile Tale. Ceea ce am vorbit aici, este o părțică din
Cuvântul Tău. Am
spus-o cu greu, deoarece în locul acesta sunt oameni bolnavi
care strigă și gem
de durere, care sunt legați de tot felul de duhuri, așa că e
foarte greu. Te
rog însă, Doamne, să faci în așa fel încât mesajul acesta
micuț pe care li l-am
adus, să ajungă până în inimile lor și astfel cei care au
credință să poată
crede că toate lucrurile pe care le-ai făgăduit în Cuvântul
Tău, sunt posibile.

Tu ne-ai învățat în Evrei 4.15 că „*n-avem
un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci
unul care în
toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.*”

Ajută-ne deci să
ne atingem prin credință de haina Lui, căci El ne poate vorbi
încă, deoarece
trăiește. Noi suntem mlădițele Lui legate de viță. Vino deci,
Duhul Sfânt,
vorbește-ne și dă-ne Lumină; dă-ne vindecare, dă-ne iertarea
păcatelor și fă-ne
poporul Tău, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus și
pentru slava Lui.
Amin.

Credeți din toată inima? Atunci puteți avea tot ce ați cerut.

Acolo în spate, în colțul acela, este îngerul Domnului. Da,
acolo este o
lumină. O, dacă ai putea crede! Tu, care stai în al treilea
rând din spate. Tu,
care te rog pentru că ai probleme la intestine, crezi că
Dumnezeu te va
vindeca? În ordine. Poți avea ceea ce ai cerut.

Pune-ți mâinile pe bărbatul de lângă tine, deoarece el se
roagă pentru
problemele pe care le are cu amigdalele. Dacă crezi din toată
inima, poți avea
ceea ce ai cerut. Amin.

Credeți voi? (Amin). Domnul Isus vă poate face pe toți perfect
sănătoși
dacă Îl credeți. Credeți? (Amin). Atunci puneți-vă mâinile
unul peste celălalt
pentru un minut, și veți vedea slava lui Dumnezeu.

Fratele Wood și Billy mă bat cu mâna pe umăr, ceea ce înseamnă că timpul s-a scurs.

V-am spus cu puțin timp în urmă, că dacă Dumnezeu ar veni și s-ar legitima printr-o experiență, dovedind că El este Domnul Dumnezeu, Același ieri, azi și în veci, atunci nu ați mai avea niciun motiv ca să vă îndoiiți și nici nu ați mai putea, pentru că conform mesajului meu din seara aceasta, ați vedea Prezența Lui. Cum se mai putea îndoii Filip? Cum se mai putea îndoii Natanael? Cum se mai putea îndoii femeia cu scurgerea de sânge? Nu, ei nu se mai puteau îndoii, deoarece L-a atins, iar El i-a descoperit motivul pentru care a făcut-o.

Nu priviți la mărimea bisericii, nici la felul cum arată ea. Nu priviți la adunarea aceasta micuță, nici la faptul că toți suntem oameni simpli, ci priviți la Dumnezeul nostru care este viu și își arată prezența în mijlocul nostru.

Credeți-L chiar acum și veți vedea tot ce ați cerut. Voi sunteți deja vindecați, dar este un lucru care vă oprește să intrați în posesia ei, și aceasta este necredința. Scăpați-vă de ea chiar acum! Nu fiți necredincioși, ci

acceptați-l pe Domnul Isus ca Vindecătorul vostru.

Voi plecați din locul acesta plini de bucurie, deoarece ați stat în prezența lui Isus. Nu pentru că ați venit în acest Tabernacol, ci pentru că El v-a cercetat.

Nu faptul că am predicat eu, fratele Neville, sau un alt frate, ci faptul că El este aici. Și El este infailibil. Biblia este Cuvântul Lui; este Adevărul.

Binecuvântat să fie Numele Lui!

Sfârșitul este aproape! El a făgăduit că atunci când vor avea loc aceste lucruri, sfârșitul va fi aproape.

Să credeți aceasta în timp ce ne rugăm, deoarece Biblia spune că *„rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa.”* (Iacov 5.15).

Așadar, haideți să ne rugăm unul pentru celălalt, punându-ne mâinile unul peste altul.

Doamne, Tu ai fost locul de adăpost al poporului Tău din fiecare

generație. Tu ești și adăpostul nostru, căci Te dorim de multă vreme. Biserica protestantă a dorit întotdeauna ziua în care va putea sta pe picioarele ei. Întotdeauna poporul Tău a fost o grupare mică, împinsă la o parte și refuzată pentru că nu s-a înjugat cu necredința și cu necredincioșii. Ei au stat întotdeauna de partea Ta și au urmat Focul Tău micuț.

Noi suntem atât de bucuroși pentru marea noastră Căpetenie, ieșită din rădăcina lui David, care stă în mijlocul nostru și-l provoacă pe dușman.

O, Doamne, Dumnezeule, noi ne rugăm cu credință pentru fiecare persoană prezentă în locul acesta. Fă să vadă fiecare că prezența Ta măreață este aici, vindecând orice boală și ridicând orice neputință.

O, mare Duh Sfânt, fie ca fiecare inimă să fie cercetată de prezența Ta și botezată de Tine!

Satană, tu ești descoperit! Ieși afară din acest loc și din acești oameni! Îți cer aceasta în Numele lui Isus Hristos, pentru ca fiecare persoană prezentă, să fie vindecată!

O, veșnicule și binecuvântatule Dumnezeu, dăruiește-ne aceasta

în Numele
lui Isus Hristos. Amin.

Fiecare persoană care crede că este vindecată, să se ridice în
picioare
și să-L laude pe Dumnezeu.

Mulțumesc și Domnul să vă binecuvânteze!

– Amin –